

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.116/3
van 5 juni 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006 wat betreft diverse bepalingen in het raam van de overheveling vanaf 1 januari 2015 van personeelsleden van de federale overheid naar de Vlaamse overheid naar aanleiding van een staatshervorming’

Op 6 mei 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006 wat betreft diverse bepalingen in het raam van de overheveling vanaf 1 januari 2015 van personeelsleden van de federale overheid naar de Vlaamse overheid naar aanleiding van een staatshervorming’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 28 mei 2019 en 4 juni 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Peter SOURBRON en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 juni 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de regering op het feit dat de verkiezingen van 26 mei 2019 tot gevolg hebben dat de regering sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

3.1. Het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2015 ‘tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006, in het raam van de overheveling vanaf 1 januari 2015 van personeelsleden van de federale overheid naar de Vlaamse overheid naar aanleiding van een staatshervorming’ regelde het statuut van personeelsleden die in het kader van de Zesde Staatshervorming vanaf 1 januari 2015 van de federale overheid werden overgedragen naar de Vlaamse overheid.

Bij de arresten nr. 240.654¹ en nr. 240.655² van 5 februari 2018 vernietigde de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, evenwel de artikelen VII 179 en VII 190 en bijlage 14 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 ‘houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid’ (hierna: VPS), zoals ingevoegd bij het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2015, omdat bij de regeling van de inschaling van de federale personeelsleden in een Vlaamse salarisschaal de maaltijdcheques ten onrechte als loon werden beschouwd en omdat de overgedragen federale personeelsleden mét een competentietoelage geen schaalanciënniteit konden verwerven in de oorspronkelijk toegekende Vlaamse salarisschaal.

Omwille van de samenhang met artikel VII 190 van het VPS werden ook de artikelen VI 150bis, VI 158, VII 176, VII 178, VII 191 en VII 192 en bijlage 15 van het VPS vernietigd. Ten slotte vernietigde de Raad van State de impliciete weigering van de

¹ RvS 5 februari 2018, nr. 240.654, *Colle e.a. t. Vlaamse Gemeenschap*.

² RvS 5 februari 2018, nr. 240.655, *Vandickelen t. Vlaamse Gemeenschap*.

Vlaamse Regering om het behoud te waarborgen van de federale maandelijkse forfaitaire vergoeding voor verblijfkosten.

3.2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe tegemoet te komen aan de voormelde arresten van de Raad van State.

De vernietigde artikelen VI 150*bis* (artikel 1 van het ontwerp), VI 158 (artikel 2), VII 176 (artikel 3) en VII 178 (artikel 4) van het VPS worden nagenoeg ongewijzigd hernomen. Van het vernietigde artikel VII 179 van het VPS worden enkel de paragrafen 1 en 2 hernomen, maar niet de paragrafen 3 en 4, waarin de regeling van het niet opbouwen van schaalanciënniteit was opgenomen (artikel 5). Het ontworpen artikel VII 190 van het VPS herneemt het vernietigde artikel VII 190, met dien verstande dat de inschaling gebeurt aan de hand van de nieuwe bijlagen 14 en 16, die als bijlagen 1 en 3 bij het ontwerp zijn gevoegd (artikelen 6, 10 en 11 van het ontwerp).

In het ontworpen artikel VII 191 van het VPS wordt bepaald dat de federale personeelsleden die op datum van overheveling vanuit de Algemene Eetwareninspectie en de FOD Mobiliteit en Vervoer een forfaitaire vergoeding wegens verblijfkosten kregen, deze vergoeding verder krijgen, zonder dat deze evenwel kan worden gecumuleerd met de maaltijdchequeregeling vermeld in artikel VII 109*bis* van het VPS (artikel 7).

Het ontworpen artikel VII 192 van het VPS herneemt de inhoud van de paragrafen 1 tot 4 van het vernietigde artikel VII 192, zonder dat evenwel wordt bepaald dat het salarisbedrag waarop het personeelslid wordt ingeschaald, wordt “verminderd met 1.540 euro à 100%”, zijnde de waarde van de maaltijdcheques (artikel 8).

Het ontworpen artikel VII 194*bis* van het VPS voorziet in de toekenning van een maaltijdcheque met een nominale waarde van 4 euro en legt de regeling vast voor het verkrijgen van een maaltijdcheque met een nominale waarde van 7 euro vermeld in artikel VII 109*ter* van het VPS (artikel 9).

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2015, met uitzondering van artikel 9, dat in werking treedt op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 12).

RECHTSGROND

4.1. Wat de toepassing betreft op de departementen en de intern verzelfstandigde agentschappen (hierna: IVA's) zonder rechtspersoonlijkheid, vindt het ontworpen besluit rechtsgrond in artikel 87, §§ 1 en 3, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'.

4.2. In artikel III.23 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de rechtspositieregeling te bepalen van het personeel van de IVA's met rechtspersoonlijkheid, de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen (EVA's) en de secretariaten van de strategische adviesraden. Die bepaling

herneemt, wat de voormelde agentschappen en secretariaten betreft, de machtigingen vervat in artikel 5 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 en artikel 12, derde lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘tot regeling van strategische adviesraden’, die met ingang van 1 januari 2019 zijn opgeheven bij artikel IV.273 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Wat het personeel van de IVA’s met rechtspersoonlijkheid, van de EVA’s, en van de strategische adviesraden betreft, vindt het ontworpen besluit dan ook rechtsgrond in artikel III.23 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018, gelezen in samenhang met de voormelde bepalingen van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 en van het decreet van 18 juli 2003, en met de bepalingen van de oprichtingsdecreten van de genoemde agentschappen en strategische adviesraden waarbij de bepalingen van het Bestuursdecreet van toepassing worden gemaakt op de betrokken agentschappen en raden.

4.3. Wat de toepassing betreft op het personeel van de administratieve diensten van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs, vindt het ontworpen besluit rechtsgrond in artikel 67, § 2, van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 ‘betreffende het Gemeenschapsonderwijs’.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5.1. Wanneer, zoals het ontwerp beoogt, het VPS wordt gewijzigd teneinde het statuut te regelen van personeelsleden die in het kader van een staatshervorming van federale overheidsdiensten naar de Vlaamse overheid worden overgeheveld, dient rekening te worden gehouden met artikel 88, §§ 1 en 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dat bepaalt:

“§ 1. Personeelsleden van de ministeries worden, bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, overgedragen naar de Regeringen met het oog op de uitoefening van de aan de Gemeenschappen en de Gewesten toegewezen bevoegdheden.

§ 2. Na overleg met de representatieve vakorganisaties van het personeel, bepaalt de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit, de datum en de nadere regelen van de overgang van de personeelsleden bedoeld in § 1 naar de respectieve Regeringen.

De overgang van de personeelsleden geschiedt met hun graad of een gelijkwaardige graad en in hun hoedanigheid.

Zij behouden tenminste de bezoldiging en de anciënniteit die zij hadden of zouden verkregen hebben indien zij in hun dienst van herkomst het ambt hadden blijven uitoefenen dat zij bij hun overplaatsing bekleedden.

De rechtstoestand van die personeelsleden blijft beheerst door de ter zake geldende bepalingen, zolang de Koning van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt.”

Ter uitvoering hiervan bepaalt artikel 4 van het koninklijk besluit van 25 juli 1989 ‘tot vaststelling van de wijze waarop personeelsleden van de federale ministeries overgaan naar de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en naar het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie’ het volgende:

“§ 1. De aan een Regering overgedragen personeelsleden behouden hun hoedanigheid, hun graad of klasse, hun administratieve en geldelijke anciënniteit.

Onverminderd de bepalingen van § 2, behouden zij ook de toelagen, vergoedingen of premies en andere voordelen waarop zij in de federale overheidsdienst aanspraak konden maken overeenkomstig de reglementering die op hen van toepassing was en vanaf de datum waarop het recht werd verworven.

Zij behouden de voordelen verbonden aan een functie slechts in zoverre de voorwaarden voor de toekenning ervan blijven bestaan in de diensten van de Regering.

§ 2. Voor de personeelsleden die in hun federale overheidsdienst belast zijn met de uitoefening van een hogere functie, wordt voor hun overdracht alleen rekening gehouden met hun statutaire graad of klasse. Indien zij in de diensten van de Regering vanaf de datum van de overdracht zonder onderbreking opnieuw worden belast met de uitoefening van dezelfde hogere functie als die welke zij in de federale overheidsdienst uitoefenden, worden zij voor de toepassing van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen geacht de hogere functie verder uit te oefenen.

§ 3. De personeelsleden waarop het koninklijk besluit van 24 september 2013 betreffende de evaluatie in het federaal openbaar ambt van toepassing is, behouden in de diensten van de Regering de laatste evaluatie die hun werd toegekend. De houders van een management- of staffunctie behouden in de diensten van de Regering de evaluaties die hun werden toegekend.

Die evaluatie blijft geldig tot de toekenning van een nieuwe evaluatie. Indien het personeelslid dat wordt overgedragen een beroep heeft ingesteld tegen een vermelding, dient deze procedure te worden afgehandeld voor het personeelslid wordt overgedragen.

§ 4. De rijksambtenaren die in de federale overheidsdienst waartoe zij voor hun overdracht behoorden geslaagd zijn voor een vergelijkende selectie voor overgang naar het hogere niveau, behouden in de diensten van de Regering de aanspraken op bevordering die zij door dit slagen hebben verworven.

Voor hun rangschikking worden de geslaagden geacht deze selectie of deze proef te hebben afgelegd in de diensten van de Regering.

Indien het over vergelijkende selecties gaat waarvan het proces-verbaal op dezelfde datum is afgesloten, worden de geslaagden onderling gerangschikt alsof het om een zelfde selectie ging.

Indien het over vergelijkende selecties gaat waarvan het proces-verbaal op verschillende data is afgesloten, wordt voorrang verleend aan de geslaagden voor de selectie waarvan het proces-verbaal op de verst afgelegen datum werd afgesloten.

§ 5. Wanneer in de federale overheidsdienst waartoe de Rijksambtenaar behoort op de datum van de overdracht of op de datum, bedoeld in artikel 5, § 1, een vergelijkende selectie voor overgang naar het hogere niveau aangekondigd is waaraan hij kan deelnemen, behoudt hij het recht op deelneming, ook al wordt hij tijdens de afwikkeling van deze selectie overgedragen of aangewezen krachtens dit besluit.

Paragraaf 4 van dit artikel is van toepassing op de ambtenaar die geslaagd is voor een in het eerste lid bedoelde selectie.”

De beginselen bepaald in artikel 88, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en in de uitvoeringsbesluiten ervan, zoals het koninklijk besluit van 25 juli 1989, moeten eveneens in acht worden genomen bij de overdracht van het personeel van het Fonds ter

reductie van de globale energiekost,³ het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau,⁴ het Nationaal Fonds voor algemene rampen en het Landbouwrampenfonds, ingesteld bij de Nationale Kas voor de rampenschade,⁵ de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening,⁶ het Rijksinstituut voor ziekte en invaliditeitsverzekering,⁷ het Belgisch Instituut voor verkeersveiligheid,⁸ en het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten bij de Rijksdienst voor kinderbeveiliging van werknemers.⁹

5.2. Aan de gemachtigde werd gevraagd of het ontwerp volledig rekening houdt met de in artikel 88, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en in artikel 4 van het koninklijk besluit van 25 juli 1989 vervatte beginselen. Die vraag rijst inzonderheid voor de aangelegenheid waaromtrent de vakorganisaties opmerkingen hebben gemaakt in het protocol nr. 381.1219, namelijk (1) de federale loopbaan en de federale bevordering 22B, (2) het verdwijnen van de taalpremie in het loon en (3) het lot van personeelsleden die federaal een bevordering naar een hogere schaal zouden hebben gekregen wanneer ze aan de anciënniteitsvereisten voldeden.

De gemachtigde heeft daarop het volgende geantwoord:

“De overgehevelde personeelsleden ressorteren vanaf de datum van overheveling onder het Vlaams personeelsstatuut met een eigen loopbaan- en salarisregeling. De overgehevelde personeelsleden worden ingeschaald in de met de federale schaal van herkomst best passende Vlaamse salarisschaal en krijgen een startkapitaal aan schaalanciënniteit die hen moet toelaten een gelijkaardige loopbaan uit te bouwen zoals ze federaal hadden. De vakorganisaties willen echter het beste van twee werelden en zelfs een cumulatie van verschillende loopbanen wat uiteraard niet de bedoeling kan zijn van een overheveling. De rechten van de overgehevelde personeelsleden worden zodoende in de ontwerpbesluiten in kwestie gewaarborgd.”

³ Artikel 79, § 2, tweede lid, van de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘tot hervorming van de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, tot uitbreiding van de fiscale autonomie van de gewesten en tot financiering van de nieuwe bevoegdheden’ en het ter uitvoering van deze bepaling genomen koninklijk besluit van 21 juli 2014 ‘houdende regeling van de overdracht van de personeelsleden van het Fonds ter reductie van de globale energiekost aan het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest’.

⁴ Artikel 26^{quinquies}, §§ 4 en 5, van de wet ‘betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten’, gecoördineerd op 13 maart 1991 en het ter uitvoering van die bepalingen genomen koninklijk besluit van 8 juli 2014 ‘tot vaststelling van de wijze waarop de personeelsleden van het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau overgedragen worden aan het Vlaamse, het Waalse en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest’.

⁵ Artikel 26^{sexies}, §§ 3 en 4, van de wet van 13 maart 1991.

⁶ Artikel 19/1, § 3, van de wet van 13 maart 1991 en het ter uitvoering van die bepaling genomen koninklijk besluit van 4 september 2014 ‘tot vaststelling van de wijze waarop personeelsleden van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening overgaan naar de Gewesten, de Gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie’.

⁷ Artikel 30/1, § 3, van de wet van 13 maart 1991 en het ter uitvoering van die bepaling genomen koninklijk besluit van 31 augustus 2014 ‘tot vaststelling van de wijze waarop personeelsleden van het Rijksinstituut voor ziekte en invaliditeitsverzekering overgaan naar de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie’.

⁸ Artikel 32/1, § 3, van de wet van 13 maart 1991.

⁹ Artikel 26^{septies}, tweede lid, van de wet van 13 maart 1991 en het ter uitvoering van die bepaling genomen koninklijk besluit van 8 oktober 2014 ‘tot vaststelling van de wijze waarop het personeel van het fonds voor collectieve uitrustingen en diensten bij het Federaal Agentschap voor de Kinderbeveiliging overgedragen wordt aan de Gemeenschappen’.

In antwoord op de opmerkingen van de vakorganisaties voegde hij daar nog het volgende aan toe:

“1) Federale bevordering naar 22B.

Vooraf: De aangelegenheid van bevorderingen was geen onderwerp in de vernietigingsarresten van de Raad van State. De onderhandelingen met de vakorganisaties konden enkel handelen over de artikelen uit het ontwerpbesluit die ingevolgde de vernietigingsarresten aangepast werden. Het was dan ook niet de bedoeling om de onderhandelingen met de vakorganisaties te heropenen over nieuwe eisen die gesteld werden.

Bij de overheveling werd rekening gehouden met de graad en schaal die betrokkenen hadden op de datum van overheveling.

Enkele overgehevelde personeelsleden hadden federaal nog een mogelijkheid tot bevordering naar schaal 22B. Deze bevordering was echter afhankelijk van een gelimiteerd aantal vacatures voor deze schaal en was dus geenszins gegarandeerd. Niets zegt immers dat er federaal ooit een vacature voor deze schaal zou ontstaan zijn. Bovendien was de bevordering bij het ontstaan van de vacature nog geen automatisme. De leidend ambtenaar van betrokkene diende immers zijn goedkeuring te verlenen.

Met het in werking treden op 1 januari 2014 van het nieuw federaal geldelijk statuut (KB van 25 oktober 2013) werd deze bevorderingsmogelijkheid bovendien niet meer voorzien en werden er in voornoemd KB geen overgangsmaatregelen dienaangaande genomen.

Bijgevolg maakt deze bevorderingsmogelijkheid naar schaal 22B geen deel uit van de verworven rechten noch op 1 januari 2015 noch op 1 januari 2019 en hoeft de Vlaamse overheid dus geen specifieke maatregel te voorzien.

Dit was dus anders dan de geslaagden voor een competentieproef waarvan de toekenning van een hogere schaal niet afhankelijk was van vacatures maar gegarandeerd was (en die de Vlaamse overheid dus ook gehonoreerd heeft).

(...)

4) Taalpremie

De taalpremie wordt binnen de diensten van de Vlaamse overheid niet toegekend. Tot op heden werd bij vroegere overhevelingen de taalpremie bij de diensten van de Vlaamse overheid niet verder toegekend omdat het principe gehuldigd werd dat toelagen, vergoedingen of voordelen verbonden aan de uitgeoefende functie, enkel behouden blijven voor zover betrokkenen deze functie bij de Vlaamse overheid nog steeds uitoefenen en voor zover de voorwaarden van toekenning ervan blijven bestaan bij een tewerkstelling binnen de Vlaamse overheid. Aangezien de Vlaamse overheid (in tegenstelling tot de federale overheid) een eentalige dienst is, is niet meer voldaan aan de toekenningsvoorwaarden van een taalpremie.

5) Bevordering op anciënniteitsvereisten

Zie ‘Vooraf’ bij vraag 1. Het gaat hier over bevorderingen waarbij betrokkenen aan bepaalde anciënniteitsvereisten moeten voldoen maar waarbij zij daaraan pas voldoen na de overheveling. Bij de inschaling wordt rekening gehouden met de graad en schaal die betrokkenen hebben op datum van overdracht.”

De gemachtigde besluit:

“De ontworpen bepalingen zorgen ervoor dat betrokkenen een jaarbasis krijgen die minimaal gelijk is aan het federaal bedrag dat ze hadden op datum van overdracht en daarbovenop worden hen maaltijdcheques toegekend. Voor de overgehevelden vanaf 2015 wordt ook rekening gehouden met de competentiepremie die ze hadden (wordt verder betaald binnen de diensten van de Vlaamse overheid) en wanneer aan deze premie een bevordering naar een hogere schaal verbonden was, worden betrokkenen binnen de diensten van de Vlaamse overheid op dezelfde datum als federaal heringeschaald in een met de bevorderingsschaal overeenkomende Vlaamse schaal. Ook de Vlaamse functionele loopbaan die betrokkenen doorlopen is vergelijkbaar met de federale loopbaan.”

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. Gelet op hetgeen hiervoor omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit is opgemerkt, moet in de aanhef ook worden verwezen naar artikel III.23 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Artikel 6

7. In het ontworpen artikel VII 190 van het VPS schrijve men “die bij dit besluit zijn gevoegd” (in plaats van “die bij dit besluit is gevoegd”).

Artikel 7

8.1. In het ontworpen artikel VII 191 van het VPS wordt de cumulatie uitgesloten met de maaltijdchequeregeling vermeld in artikel VII 109*bis* van het VPS.

In de nota aan de Vlaamse Regering wordt uiteengezet dat “[e]r (...) geen recht op maaltijdcheques [is] zolang de forfaitaire maaltijdvergoeding wordt toegekend”. Indien dit de bedoeling is, rijst de vraag of dan ook niet moet worden verwezen naar de maaltijdchequeregeling vermeld in het ontworpen artikel VII 194*bis* van het VPS (artikel 9 van het ontwerp). Hieromtrent om uitleg gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Het is wel degelijk de bedoeling, gelet op voormelde RSZ-instructies, om de begunstigden van de forfaitaire maaltijdvergoeding vermeld in artikel VII 191, uit te sluiten van de maaltijdchequeregeling. Men kan dit op 2 wijzen doen : ofwel maaltijdcheques toekennen en de werkgeversbijdrage in de maaltijdcheques in mindering brengen van de maaltijdvergoeding ofwel geen maaltijdcheques toekennen. De Vlaamse overheid koos, mede om praktische redenen, voor de laatste mogelijkheid.

De maaltijdchequeregeling wordt in het Vlaams personeelsstatuut bepaald in **artikel VII 109*bis*** : ‘Elk personeelslid heeft per effectieve werkdag recht op één maaltijdcheque, ongeacht de duur van de arbeidsprestaties.’

In **artikel VII 109ter** wordt het bedrag van de maaltijdcheque bepaald : ‘De nominale waarde van de maaltijdcheque bedraagt 7,00 euro, waarvan 1,09 euro werknemersbijdrage en 5,91 euro werkgeversbijdrage.’

Het ontworpen **artikel VII 194bis** uit voorliggend ontwerpbesluit bevat een afwijking op artikel VII 109ter aangezien in artikel VII 194bis de nominale waarde van de maaltijdcheque bepaald wordt op 4 euro waarvan 1,09 euro werknemersbijdrage en 2,91 euro werkgeversbijdrage.

In het ontworpen **artikel VII 191** (aangaande de forfaitaire maaltijdvergoeding) wordt de cumulatie met artikel VII 109bis uitgesloten.

Bij het opstellen van het ontwerpbesluit werd er van uitgegaan dat een uitsluiting van artikel VII 109bis voldoende was aangezien zowel artikel VII 109ter als het nieuwe artikel VII 194bis uitvoeringsbepalingen zijn van artikel VII 109bis.”

Vermits het ontworpen artikel VII 194bis van het VPS enkel in een afwijking voorziet van artikel VII 109ter van het VPS, waarin het bedrag van de maaltijdcheque wordt bepaald op 7 euro, en niet van artikel VII 109bis van het VPS, dat in een recht op maaltijdcheque voorziet, kan inderdaad worden aangenomen dat in het ontworpen artikel VII 191 van het VPS enkel naar artikel VII 109bis moet worden verwezen.

8.2. In het ontworpen artikel VII 191 van het VPS moet tussen het woord “Vervoer” en de woorden “dat op datum van overheveling” het woordje “en” worden ingevoegd.

Artikel 8

9. In het tweede en het derde lid van het ontworpen artikel VII 192 van het VPS moeten de woorden “het personeelslid” na het woord “Als” telkens worden weggelaten.

Artikel 9

10. In het ontworpen artikel VII 194bis, tweede lid, van het VPS dienen de woorden “van dit besluit” te worden geschrapt. Bij een verwijzing binnen eenzelfde tekst is het immers niet nodig te herhalen dat het om dezelfde tekst gaat.¹⁰

Artikel 12

11.1. Naar luid van artikel 12 van het ontwerp heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 januari 2015, met uitzondering van artikel 9, dat in werking treedt op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking van het te nemen besluit in het Belgisch Staatsblad.

11.2. Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten kan slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar worden geacht. Dit is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit

¹⁰ Omzendbrief VR/2014/4 van 9 mei 2014 ‘betreffende de wetgevingstechniek’, nr. 135.

een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

11.3. Gevraagd naar een verantwoording voor de terugwerkende kracht heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Besluit 66.116 : overhevelingen vanaf 1 januari 2015 : Aangezien de Raad van State in haar arresten van 5 februari 2018 enkele artikelen uit het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2015 tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006, in het raam van de overheveling vanaf 1 januari 2015 van personeelsleden van de federale overheid naar de Vlaamse overheid naar aanleiding van een staatshervorming vernietigd heeft, moeten deze artikelen met terugwerkende kracht tot hun datum van inwerkingtreding, zijnde 1 januari 2015 vervangen worden. Vernietigde artikelen worden immers geacht nooit bestaan te hebben. Aangezien het hier voornamelijk om de inschaling en berekening van anciënniteiten gaat, moeten de nieuwe artikelen dus gelden vanaf de datum van overheveling, zijnde 1 januari 2015.”

11.4. De Raad van State beschikt niet over het vereiste inzicht om na te gaan of in dit geval de terugwerkende kracht toelaatbaar is, omdat niet met zekerheid kan worden vastgesteld of voldoende rekening wordt gehouden met de verworven rechten van de overgedragen personeelsleden.

11.5. Het strekt in ieder geval tot aanbeveling om artikel 12 van het ontwerp te splitsen in twee afzonderlijke bepalingen, waarbij in eerste instantie wordt bepaald dat het te nemen besluit uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2015 en vervolgens wordt bepaald dat, in afwijking hiervan, artikel 9 van het te nemen besluit in werking treedt op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Slotopmerking

12. In de artikelen 1 tot 8 en 10 van het ontwerp moet worden gepreciseerd dat de bij de arresten nr. 240.654 en 240.655 vernietigde bepalingen van het VPS werden ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2015.¹¹

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

¹¹ En, wat artikel 2 van het ontwerp betreft, dat artikel VI 158 van het VPS werd gewijzigd bij het besluit van 24 juni 2016.